

Тодорка хубавица.

171.

Умърено

Заплакала ми гората
 И на гората листата, (2)
 И на полето тревата.
 Въвъ поле дърво високо,
 Подъ дърво тънка трапеза.
 Наредъ овчари седѣха,
 Печено агне ядѣха,
 Червено вино пиеха
 И за Тодорка думаха:
 — „Яжте и пийте, дружина,
 Доде Тодорка не дошла,
 Че като доде Тодорка,
 Трапеза ще ни развали.“
 Таманъ овчари тъй думатъ,
 Ей че ми иде Тодорка;
 Не имъ трапеза развали,
 А имъ трапеза разшени.*)

*) разшени = развесели.